

S. CÆSAR. MAJEST. | POTENTISS. REGIS POLON. ET | ELECT. SAXON. | [Linie] | FRANCOF. ET LIPSIAE, | Apud MARTINUM GABRIELEM HÜBNERUM. | Typis IOH. HEINRICI RICHTERI. | ANNO M. DCC. VII. 8°. III, 670–672, Nr. XI (HAB: Li 1022) [A]. — Als weitere Überlieferungen wurden berücksichtigt: *Buchner 1708*, 27–29, Nr. XI (zit. Bu 1708; SuStB Augsburg; NL 1002); *Buchner 1720*, III, 671–672, Nr. XII (zit. Bu 1720; HAB: Li 1023; reichste Sammlung, mit Regesten).

A Fehlt.

Lætatur^{a5} sua carmina illi non fuisse ingrata, & Buchneriana laudat & magnificat. Opitii Poëticam, quam nondum perlustrârit, quamprimum se remissurum recipit. Mittit interim alia etiam à Principe Anhaltino scripta. Porrò se de Buchnero rectè judicâsse contendit, cui Statii MStum è bibliothecâ illustri communicat, & addit präfationem suam translatæ à se in vernaculam primæ Bartasii septimanæ präfigendam.

LIteras meas nuperrimas,¹ iisque juncta mea vetera & novissima carmina non ingrata tibi fuisse, cognovi ex tuis, quæ heri mihi traditæ sunt. Et propterea mihi gavisus sum & gratulatus. Tua² quæ modò misisti prorsus non insubida sunt, & valdè faceta, nec ipsius Opitii sapidissimis carminibus dissimilia. Non dubites igitur ampliùs, te tua χρύσεα χαλκίοισ meis permutare. Errores in iis Opitius ipse lynceis suis oculis vix agnoscat: Ego verò ea amare, suspicere, admirari sat habeo. Opitii Poëticam,³ quia heri propter potionem à Medico propinatam, integrum non erat, hodiè propter negotia Principalia, cras propter diem festum,⁴ perendie propter iter trans Albim, non erit, quamprimum percurram: ad te verò propediem⁵ eam reddituram, hisce recipio. Interim quia video, querelam Principis⁶ nostræ^b präe aliis tibi placuisse, idcirco transmitto tibi sex exemplaria, amicis pro libitu distribuenda. Si dignum judicas, ipsi [671] Opitio unum feretur. Iis addidi duo exemplaria rhythmorum Germanicorum ab ipso Illustrissimo Principe Ludovico Anhaltino nuperrimè conscriptorum.⁷ quorum alterum si eidem Opitio, unà cum Werderi lacrymis, quas Lipsiae denuò,⁸ sed omissis quatuor versibus,⁹ quos adjeci, impressas in eum finem, hisce juntas accipies, transmittere libet, licebit, ne nesciat, etiam Principes Viros huic studio ante ipsius Poëticam, ne dicam nomen cognitum,¹⁰ deditos fuisse. De doctrinâ porrò tuâ & ingenî hactenus rectissimè me judicâsse, pertinaciter statuo. Judices obductis velo oculis, ne personarum dignitate obfuscantur, judicare rectius creduntur: Et ego amore tui cæcus, uti tu scribis, nec ego prorsus diffiteor, ad te potiùs, quâm tua merita absque oculis respexerim? Vide, quid sit solis lumen in meridie negare. Cæterum, quia Statii, à te tantoperè amati, manuscriptum¹¹ te tam avidè desiderare animadverto, illud tibi ex Illustri^c Bibliothecâ transmitto, eiisque perlegendo, posteà verò remittendo, mensem unum atque alterum präfinio. Quibus exactis eum bibliothecæ^d aut mihi redi curabis. Vale, VIR Clarissime, mihiqüe charissime, & tui desiderium gratissimis tuis literis lenire perge. Dab. Dessaæ, d. XIII. Apr. M DC XXV.

Tuus^e in ævum Tobias Hübnerus.

P. S.